

Diplomová práce analyzuje poetiku prvních dvou sbírek Vladimíra Holana – Triumfu smrti (1930, přepracování 1936, 1948) a Vanutí (1932). V první řadě se zaměřuje na určení jejich rytmické struktury, jejich konstant a postupných proměn. Zvláštní pozornost věnuje přepracování sbírky Triumf smrti – při rozboru jejich tří variant sleduje, jak se vyvíjelo a zpřesňovalo Holanovo pojetí básnického rytmu a jeho vztah k sémantice básnického textu a jejím proměnám.

Součástí zkoumání poetiky je určení funkce rytmických konstant v jednotlivých sbírkách, doprovázené pokusem prokázat, že vztah rytmu a eufonie či instrumentace verše a jejich vzájemné působení patří k osnovným složkám Holanovy lyriky v tomto období.

Dále se práce zabývá sémantikou těchto Holanových sbírek, především rozbohem základních rysů Holanovy metafory a metonymie, jejich vzájemným vztahem a prostupováním. Poté proměnami metafor v metonymie a jejich přerůstáním v kontextu básnického textu v symboly.

Smyslem práce je ukázat, že podstata básnické sémantiky těchto Holanových sbírek tkví ve specifitě a jedinečnosti jejich poetiky a že se z ní zákonitě rodí, vyrůstá a utváří.